

tam za izjemen uspeh koncerta in vsa njihova prizadevanja.«

Positiven duh je bilo čutiti že ob prvi skladbi, tj. delu najmlajšega Adama Kampleta, in ni pustil niti po skoraj več kot dve uri trajajočem koncertu.

»Vse se je začelo tako: nekoč, ko sem gledal skozi okno, sem poslušal petje ptičkov. Bilo je zelo zanimivo, zato sem se odločil, da bom to poskusil napisati. Bilo je malce pretežko, zato sem to petje malo priredil. V skladbo sem dodal različne prehode, da bi bilo zanimivejše in da bi se lepše prelivalo.

Za naslov skladbe sem se odločil, da bo »Boginja, saj mi je ta naslov všeč, ker je poseben in ker to besedo redkolišiš. Za to skladbo sem dobil tudi posebno nagrado v Piranu.«

Adam Kamplet, 10 let

Skladbe, ki smo jih z navdušenjem spremljali, so plod naslednjih mladih umetnikov: že omenjenega Adama Kampleta, Nika Peserla, Patricije Blažek, Saše Skrbinšek, Jake Horvata, Hane Feguš, Saše Venek, Mete Hunjet, Anje in Valerije Kučan, Patricije Škof, Arsenija Krstiča, Žana Hebarja, Jana Čizmazije, Jerneja Ciglerja, Evgena Bibianka, Nastje Sinovec, Lucije Brunec, Luke Krofa, Darine in Nastje Cvetrežnik, Angelike Lajh, Marka Štumpergerja in Jana Satlerja. Kompozicije niso bile skomponirane le v različnih slogih, ampak so bile oblikovane tudi raznovrstne nevsakdanje zasedbe, kot npr. kvartet violine, harfe, marimbe in klavirja, sestav desetih violin, kvintet trobente, saksofona, klavirja, kontrabasa in bobnov, harmonikarski orkester ipd. Sam koncert je bil logično zasnovan. Medtem ko je dogodek odprla kratka klavirska miniatūra, je bil zaključek pompoznejši – na odru se je namreč ob solopianistu zvrstil simfonični orkester. Poleg inštrumentalnih del smo poslušali tudi vokalne umetnije. Pri nadarjenosti mladih dijakov pa ne smemo prezreti, da so prevladovali nastopajoči od prvega do tretjega letnika glasbenega konservatorija. Vsekakor je treba še enkrat pohvaliti izjemne talente, saj so bili dijaki hkrati komponisti, izvajalci lastnih skladb pa tudi (ponekod) dirigenti!

Celotnega projekta brez popolne predanosti in podpore ravnateljice konservatorija **Helene Meško** ne bi bilo. Letošnji spektakel je povzela z naslednjimi besedami: »Če bi ponedeljkov koncert morala opisati z nekaj besedami, bi zagotovo rekla, da smo bili priča ustvarjalnosti, navdušenju, tovarštvu in visokemu profesionalnemu pristopu. Ob takšnih prireditvah se pokaže, kako veliko ustvarjalnosti je skrite v teh mladih ljudeh. Nastopajoči so bili večinoma iz nižjih letnikov. Njihov pristop in neverjetna želja prispevati k predstavitvi skladb svojih sošolcev naravnost osupne. Na skoraj tri ure trajajoči prireditvi ni bilo niti sledu tekmovalnosti ali nevoščljivosti. Vsi, prav

- 1 Adam Kamplet
- 2 Komorni zbor Orfej iz Ljutomera, dirigent Evgen Bibianko
- 3 Arsenije Krstič (klavir) in Žan Hebar (tolkala)
- 4 Ravnateljica Helena Meško ter mentorja Alenka Bervar in Robert Kamplet (fotografije: Boris B.Voglar)

do zadnjega, so poskušali svoje delo opraviti na najvišji strokovni ravni. Koliko znanja in poznavanja kompozicijskih prvin, dirigentske spretnosti so pokazali. Ustvarjalnost je tista dejavnost, ki je pomembna v vseh človekovih dejavnostih, ne samo v umetnosti, saj bistvo ustvarjalnega procesa ni v rešitvah, temveč v nenehnem postavljanju vprašanj in iskanju odgovorov. Oba mentorja, dirigentka Alenka Bervar in komponist Robert Kamplet, sta vlogo mentorjev in vodenje celotnega procesa opravila izvrstno. Zagotovo je njun prispevek največji, ne smemo pa zanemariti še množice drugih, ki so prav tako prispevali k uresničitvi projekta. Prireditev, na kateri nastopa več kot 100 dijakov v najrazličnejših zasedbah od solistov do simfoničnega orkestra, z vključenimi scenskimi elementi ... zahteva ogromno priprave in dela ter dobro koordinacijo. Žal se ob snovanju srečamo s pomanjkanjem finančnih sredstev. Šola za to ne dobi nobenih dodatnih sredstev; sistem je precej tog, še uspešnosti za pedagoge trenutno ni. Zelo cenimo tudi podporo staršev, ki nam zaupajo in podpirajo naša prizadevanja.«

Po vtisih smo vprašali mlada skladatelja. **Evgen Bibianko**: »Že tretjič v času svojega šolanja na konservatoriju sem se predstavil tudi sam – tokrat z dvema skladbama za mešani zbor, ki sta del še nedokončanega cikla z naslovom Barvne pesmi. Naslov prve pesmi je Bela pesem, druge pa Zelena pesem. Pesmi, za kateri je besedilo napisal pesnik Kajetan Kovič, predstavljata določena letna časa, in sicer zimo ter pomlad. Za to zbirko pesmi sem se odločil, ker mi dopušča raznolikost pri pisanju skladb, saj je vsak letni čas drugačen in po svoje unikaten.

Omenjeni koncert je bil razdeljen na dva dela – v prvem so se predstavile skladbe, napisane za manjše zasedbe, v drugem pa skladbe za zборе in orkestre. Izbrani skladbi sta bili predstavljeni

na začetku drugega dela. Takrat je napočil čas, da smo se s Komornim zborom Orfej, v katerem pojem tudi sam, odpravili na oder. Ker nas v času šolanja mentorja zelo spodbujata k preizkušanju v dirigiranju, sem se tokrat v zboru predstavil v nekoliko drugačni luči in dirigiral. Ko smo prišli na oder, sem zboru dal intonacijo, vzmah za začetek skladbe in začelo se je čudovito čustveno glasbeno potovanje. Zelo hitro sem se prepustil glasbi in začel uživati. Ta energija se je med izvajanjem samo še stopnjevala do trenutka, ko sem se čustveno zil z zborom. Med dirigiranjem sem za trenutek zaprl oči in poslušal to, kar je bilo napisano iz mojega srca in duše. Lahko bi rekel, da sem padel v nekakšno ekstazo. Ta občutek me je spremljal do odmaha ob koncu druge skladbe.«

Arsenije Krstič:

»Za pisanje skladbe, ki sem jo izvajal na koncertu, sem porabil kar precej časa. To delo je skupek melodij in tem, ki sem si jih zamišljal ter jih sproti zapisoval. Skladba je v večjem delu sestavljena iz elementov improvizacije, ki so zame zelo pomemben del jazza oz. glasbenega ustvarjanja ter izvajanja.«

Občinstvo je razdajanje dijakov začutilo in čudoviti odzivi, ki so mladim napolnili srca in jim dali vedeti, da je to, kar počno, naletelo na prava ušesa, so povzročili, da smo si zastavili vprašanje, ali se bo koncert prihodnje leto odvijal v še večji dvorani. Pustimo se presenetiti.

Maša Golob